

Universitätsbibliothek Paderborn

**Aqvæ Vitæ, De Fontibvs Salvatoris. hoc est, Doctrina
Evangelica De Meditatione mortis**

Kispenning, Henricus

Antverpiæ, 1583

Non satis esse, credere quòd Deus peccata remittat & donet: sed hoc addendum, vt & hoc credas, quia per ipsum Tibi peccata donantur, & generales Dei promissiones ad te quoque priuatim, ac propriè ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46214](#)

Non satis esse, credere quod Deus peccata remittat & donet: sed hoc addendum, ut & hoc credas, quia per ipsum TIBI peccata donantur: & generales Dei Promissiones ad te quoque priuatum ac propriè pertinere. Egregia D. Bernardi Sententia.

CAPUT

XXXIX.
Serm. 1. de
Annuntiat.
Mar.

Psal. 31.

Rom. 8.

3. Reg. 13.

Psal. 142.

Neceſſe eſt primo omnium credere, quod remiſſio nem peccatorum habere non poſſis, niſi per indulgentiam Dei. Deinde quod nihil proſuſus habere que operis boni, niſi & hoc dederit ipſe. Poſtremo quod eternam Vitam nullis potes operibus promereri, niſi gratia detur & illa. **Q**uis enim poſteſt facere mundum de immundo conceptum ſemine, niſi qui ſolus eſt mundus. **V**tique quod factum eſt, non poſteſt non fieri: ipſo tamen non imputante, erit quaſi non fuerit. **Q**uođ prophetarum quoque conſiderans, ait: Beatus vir cui non imputauit Dominus peccatum. De operibus vero bonis, certum omnino eſt, quod nemo haec habeat a ſeipſo. Nam ſi ſtare non poſuit humana natura adhuc integra: quanto minus poterit per ſeipſam reſurgere iam corrupta? Jam vero de eterna Vita ſcimus: quod non ſunt condigna paſſiones huius temporis ad futuram gloriam: nec ſi vnu omnes ſuſtineat. Neq. enim itaſtia ſunt hominum merita, ut propterea Vita eterna debeatur ex iure: aut Deum iniuriam faceret niſi eam donaret. **N**am ut taceam quod merita omnia Dei dona ſunt, & ita homomagis propter ipſa Deo debitor eſt quam Deus homini: quid ſunt Merita omnia ad tantam gloriam? Denique quis melior eſt propheta, cui Dominus ipſe tam inſigne testimonium perhibet dicens: Virum inneni ſecundum cor meum. Veruntamen & ipſe neceſſe habuit dicere Deo, Non intres in iudicium cum seruo tuo Domini.

ONÉ,
ca remit-
hoc cre-
antur: &
que pri-
Bernardi

remissio-
r indul-
e que-
iod atter-
si grani-
de im-
tundui-
6 tamen
propheta
putam
certum
si statu-
nto mi-
? Jam
condigna
si vnu-
merita,
et Dom-
taceam
nomina-
nomini:
? De-
se tam
eni se-
obabuit
o Do-
mini.

S. SCRIPT. TESTIMONIA LIBER II. 159
mine. Verum hec quae nunc diximus, non omnino suffi-
cunt: sed magis initium quoddam, & velut fundamen-
tum fidei sunt habenda. Ideoq; si credis, peccata tua non
posse deleri, nisi ab eo cui soli peccasti, & in quem pecca-
tum non cadit, bene facis: sed adde adhuc, ut & hoc cre-
das: quia per ipsum TIBI peccata donantur. Hoc est
testimonium quod perhibet in corde nostro Spiritus san-
ctus, dicens, Dimissa sunt tibi peccata tua. Sic enim ar-
bitratur Apostolus gratis iustificari hominem per fi-
dem. Ita de Meritis quoque si credis non posse haberi,
nisi per ipsum, non sufficit: donec tibi perhibeat testimonium
Spiritus veritatis: quod HABES ea per illum.
Sic & de Vita aeterna habeas necesse est testimonium.
Spiritus: quod ad eam diuino SIS munere PER VEN-
TUR VS. Ipse enim peccata condonat: ipse donat Me-
rita: & Praemia nihilominus ipse redonat. Porro testi-
monia ista credibilia facta sunt nimis. Nam de Remis-
sione quidem peccatorum, validissimum teneo argu-
mentum, DOMINICAM PASSIONEM. Vox si-
quidem sanguinis eius inualuit multo plus, quam vox
sanguinis Abel: clamans in cordibus electorum remis-
sionem omnium peccatorum. Tadius est enim propter Rom. 4.
Heb. 12.
peccata nostra. Nec dubium quin potentior & effica-
cior sit Mors illius in bonum, quam peccata nostra in
malum. De bonis autem Operibus argumentum nihilominus efficax mihi est, RESURRECTIO eius: quia
resurrexit propter iustificationem nostram. Porro de
Praemiorum testimonium, eius est ASCENSIO:
quia ascendit propter glorificationem nostram. Haec
trahit in Psalmis habet, dicente Propheta: Beatus vir, psal. 11.
qui non imputavit Dominus peccatum. Et alibi: Bea- psal. 83.
tus vir, cuius est auxilium abs te. Item alibi: Beatus
quem elegisti & assumpsti: habitabit in atris tuis. psal. 64.

P A R A -